

APOKRYFE SKRIFTER

2nd Første MAKKABÆERBOG af KING JAMES bibel 1611

www.Scriptural-Truth.com

2 første Makkabæerbog

Den anden bog i første Makkabæerbog

{1:1} brødre, de jøder, der er i Jerusalem og i

Judæa, ønske til brødre, de jøder, der er

i hele Egypten sundhed og fred:

{1:2} Gud være nådig til jer, og husker hans

pagt, som han gjorde med Abraham, Isak og Jakob, hans trofaste tjenere;

{1:3} og give dig alle en hjerte at tjene ham og gøre hans vil, med en god mod og en villig sind;

{1:4} og åbne jeres hjerter i sin lovgivning og befalinger, og sende dig fred,

{1:5} og høre dine bønner, og være ét med dig, og aldrig svigte dig i gang af problemer.

{1:6} og nu vi her bede for dig.

{1:7} hvad tid da Demetrius herskede i hundrede threescore og niende år, vi jøderne skrev til jer i den

spidsen af problemer, der kom over os i disse år, fra det tidspunkt, hvor Jason og hans firma oprør fra Helligånden land og rige,

{1:8} og brændt verandaen, og udgød uskyldigt blod:

så vi bad til Herren, og hørte; vi tilbød

også ofre og fine mel, og tændte lamperne, og sæt frem brød.

{1:9}, og nu ser at i holder festen for tabernacles i måned Casleu.

{1:10} i de hundrede firsindstyve og ottende år, den

folk, der var i Jerusalem og i Judæa, og Rådet,

og Judas, sendte hilsen og sundhed til Aristobulos, konge

Ptolemeus' master, der var af bestanden af den salvede

præsterne, og til de jøder, der var i Egypten:

{1:11} således som Gud har udfriet os fra store

farer, vi takker ham meget, som efter at have været i kamp mod

en konge.

{1:12} for han kastede dem ud som kæmpede i Helligånden

byen.

{1:13} for Hvornår lederen var kommet ind i Persien, og den hær med ham der syntes uovervindelig, de blev slået ihjel i de templet af Nanea af bedrag af Naneas præster.

{1:14} til Antiokus, som om han ville gifte sig med hende, kom ind i stedet, og hans venner, der var med ham, at modtage penge i navnet på en medgift.

{1:15} som når Nanea præster havde fastsat, og han var optaget med et lille firma i kompasset af templet lukker de templet så snart Antiokus var kommet:

{1:16} og åbne en medvidende dør af taget, de kastede sten som tordenkiler, og slog ned kaptajn, hug dem i stykker, huggede off deres hoveder og kastede dem til dem, der uden var.

{1:17} velsignet være vores Gud i alle ting, som har leveret af de ugudelige.

{1:18} derfor der henviser til, at vi er nu agtede at holde rensning af templet på fem og tyvende dag i måneden, Casleu, vi troede det nødvendigt at certificere du heraf, at i også kan holde det, som festen for de

Tabernakler, og af branden, som var givet os når
Neemias tilbydes offer, efter at han havde byggede de
tempel og alter.

{1:19} for når vore fædre blev ledt ind i Persien, den
præster, der var så fromme tog ilden på alteret
hemmelighed, og gemte det i en hule sted af en pit uden vand,
hvor de holdt sig sikker på, at stedet var ukendt for alle
mænd.

{1:20} nu efter mange år, da det behagede Gud,
Neemias, der sendes fra kongen af Persien, sende af den
efterkommere af de præster, der havde skjult det til ilden: men
når

de fortalte os, fandt de ingen ild, men tykke vand;

{1:21} så befalede han dem til at trække det op, og til
bringe det; og da ofre blev lagt på Neemias
befalede præster til at drysse træ og tingene
lagt derpå med vandet.

{1:22} når dette var gjort, og tid kom der den
solen skinnede, som før var skjult i skyen, der var en
stor brand optændt, således at hver mand forundret.

{1:23} og præsterne lavet en bøn mens offer
forbrugende, jeg sige, både præster, og resten,
Jonathan begyndelse, og resten svare apræstedømmets, som
Neemias gjorde.

{1:24} og bønner blev på denne måde; O Herre,
Herre Gud, skaberen af alle ting, der kunst frygtsomme og
stærk,
og retfærdige, og barmhjertig, og den eneste og nådig konge,
{1:25} den eneste giveren af alle ting, den eneste bare,
almægtige og evig, du som deliverest Israel fra alle
problemer, og vælger fædre, og helliggøre dem:
{1:26} modtager opofrelse for dit hele folk Israel,
og bevare dit eget del, og helliggør det.

{1:27} samle dem sammen, der er spredt fra os,
levere dem, der tjener blandt hedenske, ser efter dem
der bliver foragtet og afskyede, og lad den hedenske vide
at du er vor Gud.

{1:28} straffe dem, der undertrykker os, og med stolthed gøre
os
forkert.

{1:29} plante dit folk igen i thy hellige sted, som Moses

har talt.

{1:30} og præsterne sunget salmer af taksgiving.

{1:31} nu når ofringen var forbrugt, Neemias

befalede det vand, der blev overladt til at blive hældt på stort sten.

{1:32} når dette var gjort, der blev tændt en flamme:

men det blev indtaget af det lys, som skinnede fra alteret.

{1:33} så når denne sag var kendt, det blev fortalt de

konge af Persien, som sted, hvor præster der var

ført væk havde skjult branden, der syntes vand, og der

2 første Makkabæerbog side 676

Neemias havde rensset ofre hermed.

{1:34} så kongen, inclosing sted, gjorde det hellige,

efter at han havde prøvet sagen.

{1:35} og kongen tog mange gaver, og skænkede

heraf på dem, hvem han ville tilfredsstille.

{1:36} og Neemias kaldes denne ting Naphthar, som er

så meget at sige, en udrensning: men mange mænd kalder det Nefi.

{2:1} det findes også i posterne, at Jeremy den

Profeten befalede dem der blev ført bort til at tage af brand, som det er blevet tilkendegivet:

{2:2}, og hvordan at profeten, at have givet dem den lov, opkrævet dem ikke at glemme befalingerne af den Herren, og at de ikke bør fejle i deres sind, når de Se billeder af sølv og guld, med deres ornamenter.

{2:3} og med andre sådanne indlæg opfordrede han dem, at loven ikke skal afvige fra deres hjerter.

{2:4} it var også indeholdt i den samme skriver, at den profeten, bliver advaret af Gud, befalede Tabernaklet og Arken til at gå med ham, da han drog ind i den bjerg, hvor Moses klatrede op, og så arv Gud.

{2:5} og da Jeremy kom did, fandt han en hule hulen, hvori han lagde Tabernaklet og Arken, og de alteret af røgelse, og så stoppede døren.

{2:6} og nogle af dem, der fulgte ham kom til at markere måde, men de kunne ikke finde den.

{2:7} som når Jeremy opfattet, han bebrejdede dem,

siger, som for dette sted, skal det være ukendt indtil tidspunktet

at Gud samle sine folk igen sammen, og modtage dem til nåde.

{2:8} så skal Herren forkynde dem disse ting, og det Herrens herlighed skal vises, og skyen også, som det var robede under Moses, og som når Solomon ønskede at den sted kan være hæderligt helliggjort.

{2:9} it blev også erklæret, at han er klog tilbydes den ofre for engagement og efterbehandling af templet.

{2:10} og som Hvornår Moses bad til Herren, ilden kom fra himlen, og forbruges ofre: selv så bad Solomon også, og branden kom fra himlen, og forbruges brændofre.

{2:11} og Moses sagde, fordi syndofferet ikke blev for at blive spist, var det forbruges.

{2:12} så Solomon holdt disse otte dage.

{2:13} de samme ting også blev rapporteret i skrifter og kommentarer af Neemias; og hvordan han stiftende en biblioteket samlet handlinger af kongerne, og den

profeterne og Davids og Epistler konger
om de hellige gaver.

{2:14} på lignende måde også Judas samlet alle
de ting, der var tabt på grund af den krig, vi havde, og
de forbliver hos os,

{2:15} sender derfor hvis i har brug heraf, nogle til
hente dem til jer.

{2:16} der henviser til, at vi derefter skal til at fejre de
rensning, vi har skrevet til jer, og i skal gøre godt,
Hvis i holder de samme dage.

{2:17} vi håber også, at Gud, der leveres alle hans
mennesker, og gav dem alle en arv, og riget, og
præstedømmet og helligdommen,

{2:18} vil som han lovede i loven, snart have barmhjertighed
over os, og samle os ud af hvert land under
himlen ind i det hellige sted: for han har udfriet os ud af
store problemer, og har rensset stedet.

{2:19} nu som om Judas Makkabæus, og hans
brødre, og rensning af det store tempel, og den
indvielsen af alteret,

{2:20} og krige mod Antiokus Epifanes, og Eupator hans søn,
{2:21} og manifest tegn der kom fra himlen for dem, der opførte sig mandsmod til deres ære for jødedommen: saa er blot nogle få, de overvandt den hele landet, og jagtede barbariske skarer,
{2:22} og inddrives igen templet berømte alle de verden over, og befriede byen, og stadfæstet love som var på vej ned, Herren være nådig til dem med alle fordel:
{2:23} alle disse ting, jeg siger, anmeldes af Jason af Cyrene i fem bøger, vi vil assay for at forkorte i en volumen.
{2:24} for at overveje de uendelig række, og den vanskeligheder, som de finder dette ønske om at undersøge den fortællinger af historien, for forskellige spørgsmål,
{2:25} vi har været omhyggelige, så de, som læser kan have glæde, og at de, der ønsker at forpligte sig til hukommelse kan have lethed, og at alle i hvis hænder det

kommer måske have overskud.

{2:26} derfor til os, der har taget over os

smertefuld arbejdskraft af indskrænke, det var ikke let, men et spørgsmål om

sved og ser;

{2:27} selv da det er ingen let for ham, der bereder en

selskabslokaler, og søger fordel for andre: endnu for den

pleasuring af mange vil vi gennemføre med glæde denne store smerter;

{2:28} forlader til forfatteren den nøjagtige håndtering af hver

bestemt, og arbejdskraft til at følge reglerne i en

særlov.

{2:29} for som bygmester af et nyt hus skal pleje

for hele bygningen; men han, der undertaketh at sætte den ud,

og male det, skal opsøge fit ting for den pryder

heraf: Jeg mener det er med os.

{2:30} til at stå på hvert punkt, og gå over ting på

store, og at være nysgerrig i oplysninger, hører til først

Forfatter af historien:

{2:31} men at bruge kortfattetethed, og undgå meget

omdrejningspunktet for

arbejdet, der vil blive ydet til ham, der vil gøre en

Side 677 2 første Makkabæerbog

forkortelse.

{2:32} her så vi begynder historien: kun at tilføje således meget til dem, der har været sagt, at det er en tåbelig ting at gøre en lang prolog og være kort i historien selv.

{3:1} nu når den hellige by var beboet med alle fred, og lovene blev holdt meget godt, på grund af den gudsfrygt af Onias ypperstepræsten, og hans had til ugudelighed,

{3:2} it skete at selv konger, sig gjorde leve op til stedet, og forstørre templet med deres bedste gaver;

{3:3} således at Seleukos Asien af hans egne indtægter bare alle de omkostninger, tilhører tjenesten af ofre.

{3:4} men én Simon af stammen af Benjamin, der blev gjort guvernør af templet, faldt ud med ypperstepræsten om lidelse i byen.

{3:5} og Hvornår kunne han ikke overvinde Onias, han gat, ham

at Apollonius søn af Thraseas, som dengang var guvernør af Celosyria og Phenice,

{3:6} og fortalte ham, at statskassen i Jerusalem var fuld af infinite summer, så mængden af deres rigdomme, som ikke vedrører konto for ofre, utallige, og at det var muligt at bringe alle i Kongens hånd.

{3:7} nu da Apollonius kom til kongen, og havde robede ham for de penge, som han var fortalte, kongen valgte ud Heliodorus hans kasserer, og sendte ham med en befaling til at bringe ham foresaid penge.

{3:8} så straks Heliodorus tog sin rejse; under en farve for at besøge byerne Celosyria og Phenice, men faktisk at opfylde king's formål.

{3:9}, og da han var kommet til Jerusalem, og havde været høfligt modtaget af ypperstepræsten af byen, fortalte han ham hvad intelligens fik penge, og erklærede derfor han kom, og spurgte om disse ting var så faktisk.

{3:10} så ypperstepræsten fortalte ham, at der var sådan penge lagde til lindring af enker og faderløse

børn:

{3:11}, og at nogle af det tilhørte Hircanus søn af Tobias, en mand af stor værdighed, og ikke som det onde Simon havde fejlinformeret: summen heraf i alt blev fire hundrede talenter af sølv, og to hundrede af guld:

{3:12}, og at det var helt umuligt at sådanne uret skal ske for dem, der havde begået det til hellighed af sted, og at Majestæt og ukrænkelige ukrænkelighed af templet, bæret over hele verden.

{3:13} men Heliodorus på grund af kongens befaling givet ham, sagde, at på nogen måde skal det være bragt til kongens skatkammer.

{3:14} så på den dag, hvor han udnævnte han kom ind i til Bestil dette spørgsmål: Hvorfor var der ingen små kval overalt i hele byen.

{3:15} men præster, prostrating selv før den alteret i deres præster klædning, kaldes til himlen ved ham, der gjorde en lov om ting at han holdt, der de skal sikkert blive bevaret for sådanne, som havde begået dem skal holdes.

{3:16} så den, der havde set ypperstepræsten i ansigtet,
Det ville have såret hans hjerte: for hans ansigt og
ændring af hans farve erklæret indad pinen ud for hans
sind.

{3:17} for manden var så trindt med frygt og
rædsel af kroppen, at det var åbenbart dem der kiggede
med ham, hvad sorg, han havde nu i sit hjerte.

{3:18} andre løb strømmer ud af deres huse til den
generel påkaldelse, fordi stedet var som at komme
i foragt.

{3:19} og kvinder, overalt med sæk under deres
bryster, vrimlede i gaderne, og de jomfruer, der blev
holdt i løb, nogle til portene, og nogle vægge, og
andre kiggede ud af vinduerne.

{3:20} og alle holder deres hænder mod himlen, i
bøn.

{3:21} så det ville have medlidenhed en mand for at se de
faldende
mængden af alle slags, og frygten for høje
præst i sådan en smerte.

{3:22} de derefter opfordret den almægtige Herre at holde tingene begået af tillid sikre for dem, der havde begået dem.

{3:23} alligevel Heliodorus henrettet, der var forordnet.

{3:24} nu præsentere da han var der sig selv med sin vagt om statskassen, Herren af spiritus, og prinsen af al magt, forårsagede en stor genfærd, så alt det formodes at komme ind med ham var forbavset over magten af Gud, og besvime, og var ømme bange.

{3:25} for der syntes dem en hest med en frygtelige rider på ham, og prydet med en meget fair dækker, og han løb voldsomt, og slog på Heliodorus med hans forpoter, og det syntes at han, der sad på hesten havde komplet seletøj med guld.

{3:26} desuden to andre unge mænd syntes før ham, bemærkelsesværdige i styrke, fremragende i skønhed, og tækkelig i beklædning, der stod ved ham på begge sider; og pisket ham hele tiden, og gav ham mange ømme striber.

{3:27} og Heliodorus faldt pludselig til jorden, og var trindt med store mørke: men de, der var med ham tog ham, og satte ham i et kuld.

{3:28} dermed ham, der sidst kom med en stor tog og med alle hans vagt i nævnte statskassen udføres de, ikke er i stand til at hjælpe sig med sit våben: og åbenbart anerkendt de Guds kraft.

{3:29} for han ved Guds hånd blev kastet, og lægge målløs uden alle håb om liv.

{3:30} men de priste Herren, som havde mirakuløst bæret over sit eget sted: for templet; som lidt tid siden

2 første Makkabæerbog side 678

var fuld af frygt og problemer, når den almægtige Herre syntes, var fyldt med fryd og glæde.

{3:31} derefter straightways visse af Heliodorus' venner Bad Onias, at han vil opfordre de mest høj til give ham hans liv, der lå klar til at give op spøgelse.

{3:32}, så høje præst, mistanke om lest kongen bør misconceive at nogle forræderi var blevet gjort til Heliodorus af jøderne, tilbydes et offer for sundhed

manden.

{3:33} nu som ypperstepræsten lavede en forsoning, de samme unge mænd i det samme tøj dukkede op og stod ved siden af Heliodoros, siger, Giv Onias ypperstepræsten stor tak, således som for hans skyld Herren tildelt dig liv:

{3:34} og se, at du har blevet pisket fra himlen, kundgør for alle mænd Guds mægtige kraft. Og da de havde talt disse ord, viste de sig ikke mere.

{3:35} så Heliodoros, efter han havde tilbudt ofre for Herren og lavet store løfter til ham, der havde reddet hans liv, og roste Onias, vendte tilbage med sin vært til kongen.

{3:36} derefter vidnede han til alle mænd værker af stort Gud, som han havde set med øjnene.

{3:37} og når kong Heliodoros, der måtte være en pasform mand til at blive sendt endnu engang igen til Jerusalem, han sagde,

{3:38} sende hvis du har nogen fjende eller forræder, ham derhen,

og du skal modtage ham godt pisket, hvis han flygte med hans liv: for på dette sted, uden tvivl; der er en særlig

Guds magt.

{3:39} for han, der bor i himlen har hans øje på, sted, og defendeth det; og han beateth og udrydder dem der kommer til at såre den.

{3:40} og de ting om Heliodorus, og den at holde af statskassen, faldt ud på denne form.

{4:1} denne Simon nu, hvoraf vi talte før at have været en betrayer af penge, og i hans land, bagtalt Onias, som om han ha forskrækket Heliodorus, og arbejdet i den af disse onder.

{4:2} således blev han fed at kalde ham en forræder, der havde fortjente godt om byen, og tilbudte sin egen nation, og var så ivrige lovgivning.

{4:3} men da deres had gik så langt, at en af Simons fraktion mord blev begået,

{4:4} Onias ser faren for denne påstand, og at Apollonius, som guvernør af Celosyria og Phenice, gjorde raseri, og øge Simon ondsindethed,

{4:5} gik han til kongen, ikke at være en anklager af hans

landsmænd, men søger gode for alle, både publick og privat:

{4:6}, for han så, at det var umuligt at staten fortsat rolig, og Simon forlader sin dårskab, medmindre den Kongen gjorde se apræstedømmets.

{4:7}, men efter død af Seleukos, da Antiokus, kaldet Epifanes, tog Kongeriget, Jason bror Onias omstændelige underhand for at blive ypperstepræst, {4:8} lovende til kongen af forbøn tre hundrede og threescore talenter af sølv og af en anden indtægter firs talenter:

{4:9} ved siden af dette, han lovede at tildele et hundrede og halvtreds mere, hvis han måske har licens til at sætte ham op et sted for

motion, og til træning op af ungdom i mode hedningerne, og at skrive dem af Jerusalem ved navn Antiochians.

{4:10} som når kongen havde givet, og han havde fået ind i hans hånd reglen han straks bragte hans egen nationen til Greekish mode.

{4:11}, og de kongelige privilegier på særlige gunst at jøderne ved hjælp af John far til Eupolemus, der gik ambassadør i Rom for amity og støtte, tog han væk; og sætte ned de regeringer, der var Ifølge loven, han opdraget ny told mod den lov:

{4:12} for han bygget gerne et sted med motion under den tårn sig selv, og bragte de ledende unge mænd under hans underkastelse, og fik dem til at bære en hat.

{4:13} nu sådan var højden af græske mode, og forøgelse af heathenish manerer, gennem overskridelse profaneness af Jason, den ugudelige stakkel, og ingen høj præst;

{4:14} at præsterne havde ikke modet til at tjene mere på alteret, men foragte templet, og negligerer den ofrer, skyndte sig at blive delagtige i den ulovlige børnetilskud stedet øvelse, efter spillet af Discus kaldte dem frem;

{4:15} ikke indstilling af æresbevisninger af deres fædre, men smag herligheden af grækerne allerbedst.

{4:16} af grunden til regionaldomstolen ømme ulykke kom over dem:

for de havde dem til at være deres fjender og avengers, hvis brugerdefinerede de fulgte så inderligt, og til hvem de ønskede at være i alle ting.

{4:17} for det ikke er en let ting at gøre ondt mod den Guds love: men tid følgende erklærer disse ting.

{4:18} nu når spillet, der blev brugt alle tro år blev holdt på Tyrus, kongen var til stede,

{4:19} denne ungracious Jason sendte særlige budbringere fra Jerusalem, der var Antiochians, at bære tre hundrede drachms af sølv til ofringen af Hercules, som selv bærere deraf syntes passer ikke til at skænke på offeret, fordi det ikke var praktisk, men for at være forbeholdt andre afgifter.

{4:20} disse penge derefter, med hensyn til afsenderen, var udnævnt til Hercules' offer; men på grund af bærere heraf, var det ansat til at gøre gallies.

{4:21} nu da Apollonius søn af Menestheus var

sendt til Egypten for kroningen af Kong Ptolemeus Filometor, Antiokus, forstå ham ikke til at være godt påvirket til hans affærer, givet for sin egen sikkerhed:

Side 679 2 første Makkabæerbog

hvorefter han kom til Joppe, og derfra til Jerusalem:

{4:22} hvor han modtog hæderligt af Jason, og

i byen, og blev bragt med fakkell, ild, og med

stor shoutings: og så bagefter gik med sin vært til

Phenice.

{4:23} tre år bagefter Jason sendte Menelaos, den

førnævnte Simons bror, til at bære penge til kongen,

og at sætte ham i sind af visse nødvendige sager.

{4:24} men han bringes til tilstedeværelsen af kongen,

Når han havde forstørret ham for herlige udseende

hans magt, fik præstedømmet til sig selv, tilbyder mere end

Jason af tre hundrede talenter sølv.

{4:25} så han kom med i king's mandat, at bringe

intet værd det høje præstedømme, men med raseri af en

grusom tyran, og raseri af en vilde dyr.

{4:26} derefter Jason, der havde undermineret hans egen bror,

bliver undermineret af en anden, var tvunget til at flygte ind i land af Ammoniter.

{4:27} så Menelaos fik Fyrstendømmet: men som for den penge, som han havde lovet til kongen, tog han ikke godt Bestil det, omend Sostratis hersker over slottet kræves det:

{4:28} for ham revnede indsamling af de told. Derfor blev de begge kaldt for kongen.

{4:29} nu Menelaos forlod sin bror Lysimachus i hans stedet i præstedømme; og Sostratus venstre kasser, der var guvernør af Cyprians.

{4:30}, mens disse ting var ved at gøre, de af haseled og Mallos gjorde oprør, fordi de blev givet til Kongens konkubine, kaldet Antiokus.

{4:31} derefter kom kongen i alle hast for at formilde sager, forlader Andronicus, en mand i myndighed, for hans stedfortræder.

{4:32} nu Menelaos, formode, at han havde fået en belejligt tidspunkt, stjal visse fartøjer af guld ud af den templet, og gav nogle af dem til Andronicus, og nogle han solgt i Tyrus og byer rundt omkring.

{4:33} som når Onias vidste med vished, han irettesat ham, og trak sig tilbage til et fristed på Daphne, der Lieth af Antiokia.

{4:34} derfor Menelaos, tager Andronicus fra hinanden, bad, ham til at få Onias i sine hænder; der bliver overtalt apræstedømmets, og kommer til Onias i bedrag, gav ham hans højre hånd med eder; og selv om han var mistænkt af ham, endnu overtalte han ham til at komme frem af den Sanctuary: hvem straks han lukke op uden hensyn til retfærdighed.

{4:35} for den som forårsager ikke kun jøderne, men mange også af andre nationer, tog stor forargelse, og var meget sørgede for uretfærdig mord på manden.

{4:36} og når kongen var kommer igen fra den Steder om Cilicia, de jøder, der var i byen, og visse af de grækere, der afskyede faktum også, klagede fordi Onias blev slået ihjel uden grund.

{4:37} derfor Antiokus var meget ked af, og flyttede til medlidenhed, og græd, de ædru og beskedne adfærd af ham, der var død.

{4:38} og at være optændt med vrede, straks han tog lager Andronicus hans lilla, og leje off hans tøj, og fører ham igennem hele byen til dette sted, hvor han havde begået impietet mod Onias, dræbte der han cursed morderen. Dermed Herren belønnet ham hans straf, som han havde fortjent.

{4:39} nu da mange sacrileges havde begået i city af Lysimachus med samtykke fra Menelaos, og frugten deraf blev spredt i udlandet, mængden samlet sig sammen mod Lysimachus, mange fartøjer af guld transporteres allerede væk.

{4:40} hvorefter de almindelige mennesker stigende, og der fyldt med raseri, bevæbnet Lysimachus omkring 3.000 mænd, og begyndte først at tilbyde vold; en Auranus bliver leder, en mand, langt væk i år, og ikke mindre i dårskab.

{4:41} de så ser forsøg af Lysimachus, nogle af dem fanget sten, nogle klubber, andre tager håndfulde af støv, der blev næste ved hånden, kastede dem alle sammen på Lysimachus, og dem, der satte på dem.

{4:42} således mange af dem de sårede, og nogle de

slået til jorden, og alle af dem de tvunget til at flygte: men med hensyn til churchrobber, selv, ham de dræbte ved siden af den statskassen.

{4:43} af disse sager var der derfor en beskyldning lagt mod Menelaos.

{4:44} nu da kongen kom til Tyrus, tre mænd, blev sendt fra Senatet tryglede årsag før ham:

{4:45} men Menelaos, er nu dømt, lovede Ptolemee søn af Dorymenes til at give ham mange penge, hvis han ville pacificere kongen mod ham.

{4:46} whereupon Ptolemee tager kongen afsat til en Vis galleri, som det var at tage luften, bragte ham til at være af en anden mening:

{4:47} således at han hjemsendt Menelaos fra den beskyldninger, som uanset var årsag til alle de fortræd: og disse fattige mænd, der, hvis de havde fortalt deres årsag, ja, før skytherne, bør er blevet bedømt uskyldige, dem han dømt til døden.

{4:48} således de, der fulgte sagen for byen, og

for mennesker, og for de hellige fartøjer, snart lider uretfærdig straf.

{4:49} selv derfor de af Tyrus, flyttede med had dette onde gerning, fik dem til at begraves hæderligt.

{4:50} og så gennem begærlighed af dem der magtens var Menelaos forblev stadig i myndighed stigende i ondskab, og at være en stor forræder til borgerne.

{5:1} omkring samme tid Antiokus udarbejdet sit andet rejse ind i Egypten:

{5:2}, og derefter det skete, at gennem alle byen, for pladsen næsten af fyrre dage, der var set ryttere kører i luften, i klud af guld, og bevæbnede med lanser, ligesom et band af soldater,

2 første Makkabæerbog side 680

{5:3} og tropper af ryttere i array, oplever og kører man mod en anden, under omrystning af skjolde, og væld af gedder, og tegning af sværd og støbning af dart, og funklende af gyldne ornamenter og seletøj af alle sorterer.

{5:4} derfor hver mand bad, at synet

kan slå til gode.

{5:5} nu da der var gået frem et falsk rygte, som selv om Antiokus havde været død, Jason tog i mindst en tusinde mænd, og pludselig lavet et angreb på byen; og de, der var på væggene bliver sat tilbage, og den byen omsider taget, Menelaos flygtede ind i slottet:

{5:6} men Jason dræbte sine egne borgere uden nåde, ikke i betragtning af, at få dagen for dem af hans egen nation ville være en mest ulykkelige dag for ham; Men tænker de havde været hans fjender, og ikke hans landsmænd, hvem han erobret.

{5:7} men for alt dette fik han ikke Fyrstendømmet, men på den sidste modtagne skam for belønning for hans forræderi, og flygtede igen ind i landet af Ammoniter.

{5:8} i sidste ende han havde derfor en ulykkelig afkast, beskyldes før Aretas kongen af Arabians, flygter fra by til by, forfulgt af alle mænd, hadede som en forsaker love, og der havde i vederstyggelighed som en Åbn fjende af hans land og landsmænd, han blev kastet

i Egypten.

{5:9} således han, der havde drevet mange af deres land

omkom i et fremmed land, trækker dig tilbage til
Lacedemonians,

og tænker der for at finde næring på grund af hans slægtninge:

{5:10} og han, der havde kastet ud mange unburied havde
ingen

at sørge for ham, og heller ikke nogen højtidelige begravelser
på alle, eller

graven hos sine fædre.

{5:11} nu da dette, som var gjort kom til kongens

bil, han troede at Judæa gjorde oprør: hvorefter

at fjerne ud af Egypten i en rasende sind, tog han byen ved
med våbenmagt,

{5:12} og befalede sine mænd i krig ikke at spare sådan

da de mødtes, og til at dræbe som gik på husene.

{5:13} således der drab på unge og gamle,

lager af mænd, kvinder og børn, drab af jomfruer og
spædbørn.

{5:14} og der blev ødelagt i løbet af tre

hele dage, fourscore tusinde, hvoraf fyrre tusind

blev slået ihjel i konflikten; og ingen færre solgt end slået ihjel. {5:15} endnu var han ikke tilfreds med dette, men formodes at gå ind i det mest hellige tempel i hele verden; Menelaos, denne forræder til lovgivning og til sit eget land, bliver hans guide:

{5:16} og tager de hellige fartøjer med forurenede hænder, og med krænkende hænder trækker ned de ting, der var dedikeret af andre konger til brystforstørrelse og herlighed og ære af stedet, han gav dem væk.

{5:17} og så hovmodige var Antiokus i sindet, at han fandt ikke, at Herren var vred for et stykke tid for den synder af dem, der boede i byen, og derfor hans øjne var ikke på stedet.

{5:18} for havde de ikke været tidligere indpakket i mange synder, denne mand, som han var kommet, var straks blevet pisket, og sat tilbage fra hans formodning, som Heliodorus var, hvem Seleukos Kongen sendte til Se statskassen.

{5:19} alligevel Gud ikke vælger folk til det sted skyld, men stedet langt folks skyld.

{5:20} og derfor det sted, der var partaker

med dem af den modgang, der er sket for nationen, gjorde bagefter kommunikere i de ydelser, der indgives fra Herren: og da det blev forladt i vrede Almægtige, så igen, stor Herren at blive forligt, det var sat med alle herlighed.

{5:21} så da Antiokus havde foretaget af templet en tusinde og otte hundrede talenter, han forlod i fart til Antiokia, weening i hans stolthed at gøre landet sejlbar, og havet farbare til fods: Sådan blev den hovmod i hans sind.

{5:22} og han forlod cheferne for at hjem søge nationen: på Jerusalem, Philip, for hans land en frygiske, og manerer mere barbarisk end han, som satte ham der; {5:23} og på Garizim, Andronicus; og desuden, Menelaos, som værre end resten bare en tunge hånd over borgerne, have en skadelig sind mod hans landsmænd jøderne.

{5:24} han sendte også dette afskyelige hovedmanden Apollonius med en hær af to og tyve tusind, kommanderende ham

til at dræbe alle dem, der var i deres bedste alder og sælge den kvinder og den yngre form:

{5:25} der kommer til Jerusalem, og foregiver fred,

lade være indtil den hellige dag, sabbatten, når man tager den

Jøder at holde hellig dag, befalede han sine mænd til at bevæbne

selv.

{5:26} og så han dræbte alle dem, der blev gået til den

fejring af sabbatten, og kører gennem byen med

våben dræbte store skarer.

{5:27} men Judas Makkabæus med ni andre, eller

thereabout, trak sig ud i ødemarken og boede

i bjergene på bæster, med hans måde

selskab, der er blevet fodret på urter hele tiden, for at de skulle blive

delagtige i forureningen.

{6:1} ikke længe efter dette Kongen sendte en gammel mand af

Athen til at tvinge jøder til at afvige fra lovgivningen i deres

fædre, og ikke til at leve efter Guds love:

{6:2} og forurener også templet i Jerusalem, og at

kald det tempel af Jupiter Olympius; og der i Garizim,

af Jupiter forsvarer af fremmede, som de lyst,
boede i stedet.

{6:3} kommer i denne fortræd var ømme og
tungt at folk:

{6:4} for templet blev fyldt med optøjer og eventyrbyen af
de vantro, der dallied med skøger, og havde at gøre med
kvinder i kredsløb af de hellige steder, og desuden
der bragte i ting som ikke var lovlig.

Side 681 2 første Makkabæerbog

{6:5} alter også var fyldt med profane ting, som
loven forbiddeth.

{6:6} var ej heller det lovligt for en mand at holde sabbatten
dage eller gamle faster, eller at bekende sig til at være en jøde.

{6:7} og i Kongens fødsel hver måned de
blev anlagt af bitter begrænsning at spise af ofre; og
Når blev holdt fast af Bacchus, var jøderne
tvunget til at gå i procession til Bacchus, transporterer
vedbend.

{6:8} desuden gik der ud af et dekret til naboen
byer af hedenske forslag af Ptolemee, mod

Jøderne, at de bør overholde de samme mode, og være delagtige i deres ofre:

{6:9}, og den, der ville ikke svare sig at den manerer af ikke-jøderne skal blive slået ihjel. Derefter kan en mand har set den nuværende elendighed.

{6:10} for der var to kvinder bragte, der havde skamferet deres børn; Hvem når de havde åbent led rundt omkring byen, babes aflevering på deres bryster, de kaste dem hovedkulds fra væggen.

{6:11} og andre, der havde kørt sammen i huler nær ved, at holde sabbatsdagen hemmeligt, at blive opdaget af Philip, alle brændt sammen, fordi de har lavet en samvittighed til selvhjælp for ære af mest hellige dag.

{6:12} nu bønfalder jeg dem, der læser denne bog, at de være ikke afskrækket for disse katastrofer, men at de dømme disse straffe ikke at være for destruktion, men for en chastening af vores nation.

{6:13} for det er et tegn på hans store godhed, når onde magtskyer er ikke lidt nogen lang tid, men straks

straffet.

{6:14} for ikke med andre nationer, hvem Herren
tålmodigt forbeareth at straffe, indtil de kan komme det
fylden af deres synder, så dealeth han med os,

{6:15} lest der er kommet til højden af synd,
bagefter skal han tage hævn for os.

{6:16} og derfor han aldrig withdraweth sin barmhjertighed
fra os: og selv om han straffe med modgang, endnu doth han
aldrig svigte sit folk.

{6:17} men lad dette at vi på talt for en advarsel til
os. Og nu kommer vi til at erklære sagen i
et par ord.

{6:18} Eleazar, en af de vigtigste skriftkloge, en ældre mand,
og et godt begunstigede ansigt, var begrænset til
Åbn munden, og for at spise svin 's kød.

{6:19} men han vælger at dø herlig, end til
Live farves med sådan en vederstyggelighed, spyttede det ud, og
kom ud af sin egen overenskomst at Pine,

{6:20} som det behoved dem til at komme, der er målrettet til
skiller sig ud mod sådanne ting, som ikke er lovlige kærlighed til

livet skal smages.

{6:21} men de, der havde ansvaret for denne ugudelige fest, for den gamle bekendtskab havde de med den mand, tager ham

til side, indtrængende ham til at bringe kød af sin egen bestemmelse,

som var lovligt for ham at bruge, og gøre som om han spiste kødet tages fra ofringen befalede kongen;

{6:22}, derved kan han blive udfriet fra død,

og for den gamle venskab med dem finde favør.

{6:23} men han begyndte at overveje diskret, og som blev

hans alder og Excellence af hans gamle år, og den

ære for hans grå hoved, hvorpå var kommet, og hans mest

ærlig uddannelse fra et barn, eller snarere den hellige lov gjort

og givet af Gud: derfor han svarede i overensstemmelse hermed, og

villet dem straightways for at sende ham til graven.

{6:24} sagde for det ikke bliver vores alder, han, i enhver klogt at

hykle, hvorved mange unge tror måske, at

Eleazar, firsindstyve år gamle og ti, var nu gået

til en mærkelig religion;

{6:25} og så de gennem mine hykleri og ønske om at Live skal lidt tid og et øjeblik længere, blive snydt af mig, og jeg får en plet til mine alderdom, og gøre det afskyelige.

{6:26} for selvom for nuværende tidspunkt jeg skal leveret fra straf af mænd: endnu skal jeg ikke undslippe side af den Almægtige, hverken i live eller døde.

{6:27} derfor nu mandsmod ændre dette liv, jeg vil

forkynde mig selv sådan en en som min alder requireth,

{6:28} og efterlade et bemærkelsesværdigt eksempel såsom være unge

at dø villigt og modigt for den ærede og

hellige love. Og da han havde sagt disse ord, umiddelbart

Han gik til Pine:

{6:29} de, der førte ham ændre den gode vilje de nøgne

ham lidt før til had, fordi foresaid indlæggene

forløb, som de troede, fra en desperat sind.

{6:30}, men da han var klar til at dø med striber, han

stønnede og sagde: det er åbenbart i Herren, som har den

hellig viden, som jeg kunne have været afgivet fra døden udholde jeg nu ømme smerter i kroppen ved at være slået: men i sjælen er godt tilfreds med at lide disse ting, fordi jeg er bange for ham.

{6:31} og dermed denne mand døde, forlader hans død for en eksempel på en ædel modet og et mindesmærke for dyd, ikke kun til unge mænd, men til alle hans nation.

{7:1} det skete også, at syv brødre med deres mor var taget, og tvunget af kongen mod den lov til at smage svin er kød, og var plaget med plager og piske.

{7:2}, men en af dem at talte først sagde således, hvad wouldest du spørger eller lære af os? Vi er klar til at dø, snarere end at overtræde love af vore fædre.

{7:3} så befalede kongen, at være i et raseri, pander og caldrons skal foretages varme:

{7:4} som straks bliver opvarmet, befalede han at skåret ud af tungen af ham at talte først, og at afskære de yderste dele af hans krop, resten af hans brødre og hans mor ser.

{7:5} nu når han var således lemlæstet i alle sine medlemmer,

2 første Makkabæerbog side 682

han befalede ham at være endnu levende bringes til ilden,

og skal steges i panden: og da dampe af pan var

for en god plads spredt, formanede de hinanden med

moderen til at dø mandsmod, siger således,

{7:6} Herren Gud looketh på os, og i sandhed har

komfort i os, som Moses i sin sang, der var vidne til

deres ansigter, erklærede, at sige, og han skal blive trøstet i

hans tjenere.

{7:7} så når først var død efter dette nummer, de

bragt andet til at gøre ham en spottende bestand: og når

de havde trukket ud af huden af hans hoved med håret, de

spurgte ham, vil du spise, før du straffes

hele hvert medlem af din krop?

{7:8} men han svarede på sit eget sprog, og sagde: Nej.

Derfor fik han også den næste Pine i rækkefølge, som de

tidligere gjorde.

{7:9}, og da han var på den sidste gisp, sagde han, du gerne

et raseri takest os ud af denne nuværende liv, men kongen af den

verden skal hæve os op, der er døde for sine love til evigt liv.

{7:10} efter ham blev tredje lavet en spottende lager:

og da han var påkrævet, han satte sin tunge, og at ret hurtigt, holder frem sine hænder mandsmod.

{7:11} og sagde modigt, det jeg havde fra himlen; og for sine love jeg foragter dem; og fra ham håber jeg at modtage dem igen.

{7:12} således at kongen, og de, der var med ham, undrede sig over den unge mands mod, for at han intet betragtes smerter.

{7:13} nu når denne mand var døde også, de pinte og mangled fjerde på lignende måde.

{7:14} så da han var klar til at dø, han sagde således, det er godt, at blive slået ihjel af mænd, at kigge efter håb fra Gud hæves op igen af ham: som for dig, du må have no opstandelse til liv.

{7:15} Afterward de bragte femte også, og mangled

ham.

{7:16} derefter kiggede han til kongen og sagde: du har magt over mænd, du er forgængelige, du gør hvad du Wilt; men tror ikke at vores nation er forladt af Gud;

{7:17} men overholde et stykke tid, og se hans store magt, Hvordan vil han Pine dig og dine efterkommere.

{7:18} efter ham også de bragte sjette, der er klar til at die sagde, Vær ikke bedraget uden årsag: for vi lider disse ting for os at have syndet mod vores Gud: derfor vidunderlige ting er gjort mod os.

{7:19} men tror ikke du, at takest i hånd til at stræbe efter mod Gud ustraffet at du skal slippe.

{7:20} men moderen var fantastisk først og fremmest, og værdig ærede hukommelse: til da hun så hendes syv sønner ihjel i løbet af en dag, hun bare det med en god mod, på grund af håb om, at hun havde i Herren.

{7:21} Ja, hun formanede hver eneste af dem i hendes egen sprog, fyldt med modige spiritus; og ophidse hende kvindagtige tanker med en mandig mave, hun sagde til dem,

{7:22} jeg kan ikke fortælle, hvordan ye kom ind i min livmoder:
for jeg

hverken gav dig ånde eller liv, hverken var det jeg, der dannede
medlemmerne af hver eneste af jer;

{7:23} men utvivlsomt skaberen af verden, der
dannede generation af manden, og fandt ud af i begyndelsen
af alle ting, vil også af sin egen barmhjertighed give dig ånde og
liv igen, som i nu betragter ikke din egen selv for hans
Love skyld.

{7:24} nu Antiokus, tænker selv foragtet, og
mistanke om det at være en bebrejdende tale, mens den yngste
endnu var i live, ikke kun formanede ham af ord, men også
forsikrede ham med eder, at han ville gøre ham både en rig
og en lykkelig mand, hvis han ville slå fra love af hans
fædre; og at også ville han tage ham til sin ven, og
stole på ham med anliggender.

{7:25} men når den unge mand ville under ingen
omstændigheder lytte

til ham, kongen kaldte sin mor, og formanede hende, at
hun vil gerne advare den unge mand til at redde sit liv.

{7:26} og når han havde formanede hende med mange ord,

hun lovede ham, at hun ville råde sin søn.

{7:27} men hun bøjer sig mod ham, griner den grusom tyran til foragt, talte i hendes land sprog på dette måde; O min søn, har skam på mig, det bare dig ni måneder i min livmoder, og gav dig sådan tre år, og fodrer dig og bragt dig til denne alder, og udholdt genvordigheder i uddannelse.

{7:28} jeg bønfaller dig, min søn, se på himlen og jorden, og alt, hvad der er deri, og mener, at Gud dem om ting, der var ikke; og så foregik menneskeheden ligeledes.

{7:29} frygter ikke denne plageånd, men at være værdig til thy brødre, tage din død, at jeg kan modtage dig igen i barmhjertighed med dine brødre.

{7:30} whiles hun endnu talte disse ord, den ung mand sagde: hvem vente jer for? Jeg vil ikke adlyde den Kongens befaling: men jeg vil adlyde befaling den lov, der blev givet til vore fædre af Moses.

{7:31} og du, som har været ophavsmanden til alle fortræd mod Hebræerne, skal ikke undslippe Guds hænder.

{7:32} for vi lider på grund af vores synder.

{7:33} og selvom levende Herren være vred med os en lidt tid for vores chastening og korrektion, skal dog han være på én gang med hans tjenere.

{7:34} men du, O gudløse mand, og af alle andre mest Wicked, ikke være løftet op uden en årsag eller opblæst med usikre håb, løfte op din hånd mod tjenere

Gud:

{7:35} for du ikke har endnu undgået dom

Almægtige Gud, som ser alle ting.

{7:36} for vore brødre, der nu har lidt en kort smerter, er døde under Guds pagt af evigt liv: men

Side 683 2 første Makkabæerbog

Du skal modtage lige gennem dom af Gud, straf for din stolthed.

{7:37} men jeg, som mine brødre, tilbyde op min krop og liv for love af vore fædre, beder Gud, at han ville hurtigt være barmhjertig mod vores nation; og at du ved pinsler og plager må bekende, at han alene er Gud;

{7:38} og at i mig og mine brødre vrede den

Almægtige, som med rette bragt over vores nation, kan ophøre.

{7:39} end kongen ' at være i et raseri, rakte ham værre end alle øvrige, og tog det frygteligt at han blev hånet.

{7:40} så denne mand døde ubesmiltet, og satte sin hele tillid i Herren.

{7:41} sidst af alt efter sønner moderen døde.

{7:42} Lad dette være nok nu til har talt om de afgudsdyrkende højtider, og de ekstreme tortur.

{8:1} derefter Judas Makkabæus, og de, der var med ham, gik hende ind i byerne, og kaldes deres kinsfolks sammen, og tog dem alle som fortsatte i den Jødernes religion, og samlet omkring seks tusind mænd.

{8:2} og de opfordrede Herren, at han ville se på de mennesker, der var trådt ned af alle; og også skam i templet, vanhelligede gudløse mænd;

{8:3} og at han ville have medfølelse på byen, ondt udvisket, og klar til at gøres endnu med gulvet; og høre det blod, der råbte til ham,

{8:4} og huske den ugudelige slagtning af harmløse

spædbørn og gudsbespottelse begået mod hans navn;
og at han ville forkynde sit had mod de ugudelige.

{8:5} nu når Makkabæus havde sin virksomhed om ham,
han kunne ikke være modstod af hedningerne: for vrede
Herren blev forvandlet til nåde.

{8:6} derfor han kom på overrumplende, og brændt op byer
og byer, og kom ind i hans hænder den mest commodious
Steder, og overvandt og sætte flugt ingen små antal
hans fjender.

{8:7}, men specielt benyttede han sig af nat for
sådanne medvidende forsøg, således at frugten af hans
hellighed
blev spredt overalt.

{8:8} så når Philip så at denne mand steget lidt
og lidt, og at ting trivedes med ham endnu mere og
mere, skrev han til Ptolemeus, guvernør af Celosyria
og Phenice, til at give mere støtte til kongens anliggender.

{8:9} derefter vælge straks Nicanor søn af
Patroklos, en af hans særlige venner, sendte han ham med nr.
færre end tyve tusind af alle nationer under ham at rod

ud af en hel generation af jøderne; og med ham han sluttede også Gorgias en kaptajn, der i forbindelse med krigen havde stor oplevelse.

{8:10} så Nicanor forpligtede sig til at gøre så mange penge af fangenskab jøderne, som skal afholde hyldest af to tusinde talenter, som kongen skulle betale til romerne.

{8:11} han sendte derfor straks til byer på kyst, forkynner et salg af de bundne jøder, og lover at de burde have firsindstyve og ti organer for et talent, forventer ikke den hævn, der var til Følg ham fra den almægtige Gud.

{8:12} nu da ordet blev bragt til Judas af Nicanor kommer, og han havde formidles til dem, der var med ham, at hæren var ved hånden,

{8:13} de, der var bange, og troede justice af Gud, flygtede, og udtrykte sig væk.

{8:14} andre solgt alt, hvad de havde forladt, og derhos formilde Herren til at levere dem solgt af de ugudelige Nicanor før de mødtes:

{8:15} og hvis ikke for deres egen skyld, men for den pagter, han havde gjort med deres fædre, og til sit hellige og herlige navns skyld, som de blev kaldt.

{8:16} så Makkabæus kaldte sine mænd sammen til den antallet af seks tusind, og formanede dem til ikke at være ramt af terror af fjenden, og heller ikke at frygte store væld af hedenske, der kom fejlagtigt imod dem; men at bekæmpe mandsmod,

{8:17} og sætte foran deres øjne skaden som de havde uretfærdigt gjort til det hellige sted, og de grusomme håndtering

i byen, som de lavede grin, og også den tage væk af regeringen i deres forfædre:

{8:18} for de, sagde han, tillid til deres våben og dristighed; men vores tillid er i almægtige som på en Beck kan kaste ned både dem, der kommer imod os, og også hele verden.

{8:19} Desuden, han fortalte dem hvad hjælper deres forfædre havde fundet, og hvordan de blev leveret, Når under Sennacherib en hundrede firsindstyve og fem

tusinde omkom.

{8:20} og han fortalte dem om den kamp, som de havde i Babylon Galaterne, hvordan de kom, men otte tusinde i alle forretninger, med fire tusinde Makedonerne, og at makedonerne at blive forvirret, otte tusinde ødelagt et hundrede og tyve tusinde på grund af den hjælp, de havde fra himlen, og så fik et stort bytte.

{8:21} således da han havde gjort dem fed med disse ord, og klar til at dø for loven og landet, han delte sin hær i fire dele;

{8:22} og sluttede med selv sine egne brødre, ledere af hvert bånd, til wit Simon, og Joseph og Jonathan, at give hver en femten hundrede mænd.

{8:23} også han udpeget Eleazar at læse den hellige bog: og da han havde givet dem denne parole, ved hjælp af Gud; selv fører det første band,

{8:24} og ved hjælp af den almægtige de dræbte over ni tusinde af deres fjender, og sårede og lemlæstede det meste af Nicanors vært, og så lægge alle flugt;

{8:25} og tog deres penge, der kom til at købe dem, og forfulgt dem langt: men mangler tid vendte de tilbage:

2 første Makkabæerbog side 684

{8:26} for det var dagen før sabbatten, og

Derfor ville de ikke længere forfølge dem.

{8:27} så når de havde samlet deres panser,

forkælet deres fjender, de besatte selv om

sabbatten, fremstilling af overstiger ros og tak til den

Herren, der havde bevaret dem til den dag, som var den

begyndelsen af barmhjertighed destillere dem.

{8:28} og efter sabbatten, da de havde givet en del af

byttet til de lemlæstede, og enker og forældreløse børn, den

rester de fordelt mellem sig selv og deres ansatte.

{8:29} når dette var gjort, og de havde lavet en

fælles bøn, de indtrængende den barmhjertige Herre til

blive forsonet med sine tjenere for evigt.

{8:30} endvidere af dem, der var med Timotheus og

Bacchides, der kæmpede imod dem, de dræbte over

tyve tusind, og meget let fik høj og stærk lastrum,

og delt indbyrdes mange ødelægger mere, og gjorde

de lemlæstede, forældreløse børn, enker, ja, og ældre også, lige i byttet med sig selv.

{8:31} og da de havde indsamlet deres panser sammen, lagde de dem alle omhyggeligt i praktisk Steder, og resten af byttet de bragt til Jerusalem.

{8:32} de dræbte også Philarches, at onde person, der blev med Timotheus, og havde irriteret jøderne mange måder.

{8:33} endvidere på det tidspunkt, hvor de holdt fest for sejr i deres land de brændt Callisthenes, der havde satte ild på de hellige gates, der var flygtet ind i et lille hus; og så fik han en belønning mødes for sin ugudelighed.

{8:34} for at mest ungracious Nicanor, der havde bragt tusind købmænd til at købe jøderne,

{8:35} han var ved hjælp af Herren bragt ned af dem, for hvem han lavede mindst konto; og at udskyde hans herlige beklædning, og udleder hans firma, han kom som en diffus tjener gennem midland til Antiokia har meget stor vanære, at hans vært blev ødelagt.

{8:36} således han, der tog med ham at gøre godt at den Romerne deres hyldest ved hjælp af fanger i Jerusalem, fortalte i udlandet, at jøderne havde Gud til at kæmpe for dem, og derfor de ikke kunne skade, fordi de fulgte den love, at han gav dem.

{9:1} omkring dette tidspunkt kom Antiokus med vanære ud i land of Persia

{9:2}, for han havde indtastet byen kaldet Persepolis, og gik til at berøve templet, og til at holde byen.

hvorefter væld løb til at forsvare sig med deres våben sætte dem flugt; og så er det sket, at Antiokus sat til flyvning indbyggere tilbage med skam.

{9:3}, nu da han kom til Ecbatane, nyheden blev bragt ham hvad der var sket til Nicanor og Timotheus.

{9:4} så hævelse med vrede. han troede at hævne på jøderne gjort skændsel ham af dem, der fik ham til at flygte. Derfor befalede han sin chariotman til drive uden ophør, og afsendelsen rejse, den dom af Gud nu efter ham. For han havde talt

stolt i denne form, at han ville komme til Jerusalem og gøre det til en fælles begrave sted af jøderne.

{9:5}, men den Lord almægtig, Gud Isreal, huggede ham med en uhelbredelig og usynlige pest: eller så snart han havde talt disse ord, en smerte af tarme, der var remediless kom over ham, og ømme pinsler i indre dele;

{9:6}, og den mest retfærdigt: for han havde plaget andre mænds tarm med mange og mærkelige pinsler.

{9:7} men han intet overhovedet ikke længere fra hans prale, men stadig var fyldt med stolthed, udånding brand i sin vrede mod jøderne, og kommanderende til hastværk rejsen: men det skete, at han faldt ned fra sin vogn, udført voldsomt; at have en øm så falder alle medlemmer af hans kroppen var meget forpint.

{9:8} og dermed han, så lidt tid siden troede han kunne kommandoen bølger af havet, (så stolt var han ud over den betingelse af mand) og vejer de høje bjerge en balance, blev nu støbt på stedet, og transporteres i en bildte, shewing frem til alle de åbenbart magt af

Gud.

{9:9} så at ormene steg ud af kroppen af dette ugudelig mand, og whiles han boede i sorg og smerte, hans kødet faldt væk, og urenhed af hans lugten var gudløses til alle hans hær.

{9:10} og den mand, der tænkte lidt før han kunne nå til stjernerne i himlen, ingen mand kunne udholde at bære for hans uudholdelige stank.

{9:11} her derfor, er plaget, han begyndte at forlade off hans store stolthed, og at komme til kundskab om sig selv af svøbe af Gud, hans smerter stiger hvert øjeblik.

{9:12} og hvornår han selv kunne ikke overholde sin egen lugt, han sagde disse ord, det er at være genstand for Gud, og at en mand, der er dødelige ikke bør stolt selv om han var Gud.

{9:13} denne onde person lovede også Herren og der nu det ikke mere ville have barmhjertighed med ham, siger således

{9:14}, den hellige by (den som han gik i hastværk at lægge det selv med jorden og gøre det en

fælles buryingplace,) han ønsker sat på fri fod:

{9:15} og som rører jøder, hvem han havde dømt

ikke værdig så meget at være begravet, men at blive kastet ud med

deres børn at blive fortæret af høns og vilde dyr,

han ville gøre dem alle er lig med borgerne i Athen:

{9:16} og det hellige tempel, som før han havde forkælet,

han ville pynt med prægtige gaver, og genoprette alle Helligånden

fartøjer med mange flere, og ud af hans egne indtægter afholde de afgifter, der tilhører ofre:

{9:17} Ja, og at han også ville blive en Jøde, selv,

gå gennem hele verden, der var beboet og erklære

Guds magt.

{9:18} men for alt dette ville hans smerter ikke længere: for den blot dom af Gud var kommet over ham: derfor

Side 685 2 første Makkabæerbog

fortvivlet af sit helbred, skrev han til jøderne brevet

tegnet, der indeholder form af en bøn, efter

denne måde:

{9:19} Antiochus, konge og guvernør, til de gode jøder

hans borgere wisheth megen glæde, sundhed og velstand:

{9:20} hvis du og dine børn klarer sig godt, og din anliggender til din tilfredshed, jeg giver meget stor tak til Gud, at have mit håb i himlen.

{9:21} som for mig, jeg var svag, ellers ville jeg have huskede venligst din ære og gode vilje vende tilbage ud af Persien, og taget med en alvorlig sygdom, troede jeg det nødvendigt at pleje om fælles sikkerhed for alle:

{9:22} ikke stole minen sundhed, men at have store håb at undslippe denne sygdom.

{9:23} men at mene, at selv min far, på hvilket tidspunkt Han førte en hær ind i de store lande. udpeget en efterfølger,

{9:24} til slutningen, at hvis nogen ting faldt i modsætning til forventning, eller hvis alle tidender blev bragt der var tungt, de jord, vel vidende, som staten blev venstre, kan ikke være urolige:

{9:25} igen, i betragtning af hvordan at fyrster, der Borderers og naboer til mit rige vente

muligheder, og forventer, at det skal være begivenheden. Jeg har

udpeget min søn Antiokus kongen, hvem jeg ofte begås og roses for mange af jer, da jeg gik til den

høj provinser; som jeg har skrevet som followeth:

{9:26} derfor jeg beder og anmode dem om at huske den fordele, som jeg har gjort jer generelt, og i særlige, og at hver mand bliver stadig tro mod mig og min søn.

{9:27} for jeg er overbevist om, at han forstår mit sind positivt og allernådigst giver dine ønsker.

{9:28} således morder og blasphemmer at have lidt mest frygteligt, som han bad andre mænd, så døde han en elendige død i et fremmed land i bjergene.

{9:29} og Philip, der blev bragt op med ham, udført væk hans krop, der også frygtede søn af Antiochos gik i Egypten til Ptolemeus Filometor.

{10:1} nu Makkabæus og hans firma, Herren vejlede dem, inddrives templet og byen:

{10:2}, men de andre, som hedningerne havde bygget i den Åbn street, og også kapellerne, de trak.

{10:3} og have rensset templet de lavet en anden alteret, og slående sten de tog ilden ud af dem, og tilbudt et offer efter to år, og der står røgelse, og lys, og Skuebrødet.

{10:4} når det var gjort, de faldt fladt ned, og formilde Herren om, at de kunne komme ikke mere i sådan problemer; men hvis de syndede mere mod ham, at han selv ville forbyder tugte dem med barmhjertighed, og at de kan ikke leveres til blasfemisk og barbariske nationer.

{10:5} nu på samme dag som fremmede vanhelliget templet, på den selvsamme dag, det blev rensset igen, selv fem og tyvende dag i samme måned, der er Casleu.

{10:6} og de holdt de otte dage med glæde, som i feast of tabernacles, huske der ikke lang tid siden de havde holdt festen for tabernacles, da som de vandrede i bjergene og huler som bæster.

{10:7} derfor de nøgne grene og fair grene, og Palms også, og sang salmer til ham, der havde givet dem

god succes i udrensning hans sted.

{10:8} de ordineret også af en fælles statut og dekret, at hvert år disse dage skal opbevares af den hele nationen af jøderne.

{10:9}, og dette var slutningen af Antiochos, kaldet Epifanes.

{10:10} nu vil vi erklære handlinger Antiokus Eupator, der var søn af denne ugudelig mand, indsamling kort katastrofer af krigene.

{10:11} så da han var kommet til kronen, han satte en Lysias over anliggender af hans rige, og udpeget ham hans Chief guvernør af Celosyria og Phenice.

{10:12} for Ptolemeus, der hed Macron, at vælge snarere at gøre retfærdighed for jøderne for den uret, der havde

været gjort for dem, bestræbt sig på fortsat fred med dem.

{10:13} hvorefter beskyldes for kongens venner før Eupator, og anløbet hvert ord forræder, fordi han havde forladt Cypern, Filometor havde forpligtet sig til ham,

og salig til Antiokus Epifanes, og se at han var i nogen ærefuld plads, han var så modløs, at han forgiftet sig selv og døde.

{10:14} men da Gorgias var guvernør over ventepositioner, han lejede soldater, og næret krig hele tiden med jøderne:

{10:15} og therewithall Idumeans, efter at have fået i deres hænder holder den mest commodious, holdt jøderne besat, og modtager dem, der blev forvist fra Jerusalem, gik de om at nære krigen.

{10:16} så de, der foregik med Makkabæus bøn og formilde Gud, at han ville være deres hjælper; og så løb de med vold på stærk lastrum af Idumeans,

{10:17} og overfalder dem stærkt, de vandt den holder, og holdes alle, der kæmpede på væggen og dræbte alle, der faldt i deres hænder, og dræbt ikke mindre end tyve tusinde.

{10:18} og fordi visse, der var ikke mindre end ni tusinde, var flygtet sammen til to meget stærke slotte, at have alle mulige ting praktisk at opretholde belejringen,

{10:19} Makkabæus forlod Simon og Joseph og Zakæus også, og dem, der var med ham, der var nok til at belejre dem, og afdøde selv til dem steder hvor mere brug for hans hjælp.

{10:20} nu de der var med Simon, bliver ført med begærlighed, blev overtalt til penge gennem visse af

2 første Makkabæerbog side 686

dem, der var i borgen, og tog 70.000 drachms, og lad nogle af dem undslippe.

{10:21} men da det blev fortalt Makkabæus var det gjort, han kaldes cheferne for folk sammen, og beskyldte disse mænd, at de havde solgt deres brødre for penge, og indstille deres fjender til at bekæmpe dem.

{10:22} så han dræbte dem, der blev fundet forrædere, og straks tog de to slotte.

{10:23} og har god succes med sit våben i alle ting han tog i hånd, han dræbte i de to besidder mere end tyve tusind.

{10:24} nu Timotheus, som jøderne havde overvundet før, da han havde samlet en stor skare af udenlandske

styrker, og heste ud af Asien ikke et par, kom som om han ville tage jødedommen af våbenmagt.

{10:25} men når han nærmede, de der var med

Makkabæus viste sig at bede til Gud, og

drysses jorden på deres hoved, og gjordet deres kam med

sæk,

{10:26} og faldt ned ved foden af alteret, og

indtrængende ham at være barmhjertig mod dem, og at være en fjende af

deres fjender, og en modstander til deres modstandere, så den lov declareth.

{10:27} så efter bønner de tog deres våben, og

gik længere væk fra byen: og når de trak nær til

deres fjender, de holdt af sig selv.

{10:28} nu solen er nyligt steget, sluttede de sig begge

sammen; den ene side at have sammen med deres dyd deres

tilflugt også Herren for et løfte om deres succes og

sejr: den anden side at gøre deres raseri leder af deres kamp

{10:29} men når slaget voksede sig stærk, der syntes

til fjender fra himlen fem tækkelig mænd på

heste, førte med stejle af guld, og to af dem jøderne,
{10:30} tog Makkabæus betwixt dem og dækket
ham på hver side våben, og holdt ham sikkert, men shot
pile og lynene mod fjender: saa bliver
beskæmmet med blindhed, og fuld af problemer, de var
dræbt.

{10:31} og der blev slået ihjel af fodfolk tyve tusind
og fem hundrede og seks hundrede ryttere.

{10:32} med hensyn til Timotheus, selv, han var flygtet ud i en
meget

stærk hold, kaldet Gawra, hvor Chereas var guvernør.

{10:33} men de, der var med Makkabæus belejrede
mod fæstningen modigt fire dage.

{10:34} og de der var indenfor, tillid til styrken
af sted, forbandede overordentlig, og ytrede wicked
ord.

{10:35} alligevel på den femte dag tidligt tyve
unge mænd af Makkabæus selskab, betændt med vrede
på grund af gudsbespottelse, overfaldet væggen mandig, og
med en hård mod dræbt mødte alle, at de derhos.

{10:36} andre ligeledes stigende efter dem, saalænge de var beskæftiget med dem, der var inden for, brændt tårne, og optændingsblokke brande brændt egenkærlige i live; m.fl. brød åbne portene, og efter at have modtaget i resten af den hæren, tog byen,

{10:37} og dræbt Timotheus, der var skjult i en bestemt pit, og Chereas hans bror, med Apollophanes.

{10:38} når dette var gjort, de priste Herren med Salmerne og taksigelse, der havde gjort så store ting Israel, og givet dem sejren.

{11:1} ikke længe efter, Lysias kongens protector og fætter, der også formåede anliggender, tog ømme utilfredshed for de ting, der blev gjort.

{11:2} og da han havde indsamlet omkring fourscore tusinde med alle ryttere, han kom imod jøderne, tænker at gøre byen en beboelse af ikke-jøderne,

{11:3} og gøre en gevinst af templet, som i den anden kapeller af hedenske og indstille det høje præstedømme til salg hvert år:

{11:4} slet ikke overvejer Guds magt men pustede

op med hans ti tusinder af fodfolk, og hans tusindvis af ryttere, og hans firsindstyve elefanter.

{11:5} så han kom til Judæa, og trak tæt på Bethsura, der var en stærk by, men væk fra Jerusalem om fem stadier, og han indledte en øm belejring den.

{11:6}, nu når de der var med Makkabæus hørt at han belejrede lastrum, de og alle mennesker med klage og gråd formilde Herren om, at han ville sende en god engel til at levere Israel.

{11:7} derefter Makkabæus sig først og fremmest tog våben, formanede den anden at de ville jeopard sig sammen med ham til at hjælpe deres brødre: så de drog sammen med en villig sind.

{11:8} og som de var i Jerusalem, der syntes foran dem på hesteryg én i hvide tøj, ryster hans panser af guld.

{11:9}, så de roste den Barmhjertige Gud alle sammen, og tog hjerte, således at de ikke var parat kun til kæmper med mænd, men med mest grusomme rovdyr, og til at gennembore

gennem vægge af jern.

{11:10} således de marcherede frem i deres panser, at have en hjælper fra himlen: for Herren var barmhjertig dem.

{11:11} og giver en afgift på deres fjender som Lions, de dræbte elleve tusinde fodfolk, og seksten hundrede ryttere, og sætte alle de andre flugt.

{11:12} mange af dem også at være blevet såret undslap nøgne; og Lysias selv flygtet væk skammeligt, og så undslap.

{11:13} der, da han var en mand af forståelse, støbning med sig selv hvad han havde haft tab, og i betragtning af at de Hebræerne kunne ikke overvinde, fordi Gud den almægtige hjulpet dem, han sendte til dem,

{11:14} og overtalte dem til at acceptere alle rimelige betingelser, og lovede at han ville overtale kongen

Side 687 2 første Makkabæerbog

at han skal behov være en ven for dem.

{11:15} derefter Makkabæus indvilliget i at alt det Lysias ønskes, være omhyggelig for almenvellet; og overhovedet

Makkabæus skrev til Lysias angående jøderne, konge indrømmet det.

{11:16} for der var breve skrevet til jøderne fra Lysias herom: Lysias folket af jøderne

sender hilsen:

{11:17} John og Absolom, der blev sendt fra dig, leveret mig andragende abonnerer, og indgivet anmodning udførelsen af indholdet deri.

{11:18} derfor var hvad ting soever mødes skal rapporteret til kongen, jeg har erklæret dem, og han har givet så meget som kunne være.

{11:19} og hvis i holder jer loyale over for den stat, herefter også vil jeg forsøge at være et middel til din God.

{11:20} men at angivelserne bestille både til disse og de andre, der kom fra mig, til kommunen med du.

{11:21} billetpris jer godt. Hundrede og otte og fyrretyvende år, fire og tyvende dag i måneden Dioscorinthius.

{11:22} nu kongens brev indeholdt disse ord:

King Antiochus til hans bror Lysias sender hilsen:

{11:23}, da vores far er oversat til guderne, vores vil er, at de, der er i vores rige lever stille og roligt, der hver man kan deltage på sine egne anliggender.

{11:24} vi forstår også, at jøderne ikke ville samtykke til vores far, for at blive bragt til brugerdefineret af ikke-jøderne, men havde hellere holde deres egen måde at bor: for den som forårsager de kræver af os, at vi skulle lide dem til at leve efter deres egne love.

{11:25} derfor vores sind er, at denne nation skal være i resten, og vi har besluttet at gendanne dem deres tempel, at de kan leve efter told af deres forfædre.

{11:26} du skal gøre godt derfor til at sende til dem, og give dem fred, som når de er certificeret af vores sind, de kan være af god komfort, og nogensinde gå muntert om deres egne anliggender.

{11:27} og brev af kongen til nationen i den

Jøderne var på denne måde: King Antiochus sender hilsen til Rådet, og resten af jøderne:

{11:28} Hvis ye billetpris godt, vi har vores ønske; Vi er også i godt helbred.

{11:29} Menelaos kundgjort for os, at dit ønske var til at vende hjem og følge din egen virksomhed:

{11:30} derfor de, der vil afvige skal have sikker adfærd indtil den tredivte dag i Xanthicus med sikkerhed.

{11:31} og jøderne skal bruge deres egen slags kød og love, som før; og ingen af dem alle mulige måder skal blive misbrugt til tingene uvidenhed gjort.

{11:32} jeg har afsendte også Menelaos, at han kan trøste du.

{11:33} billetpris jer godt. I de hundrede otteogfyrretyvende år, og den femtende dag i måneden Xanthicus.

{11:34} the romerne også sendt dem et brev med disse ord: Quintus Memmius og Titus

Manlius, ambassadører for romerne, sender hilsen til mennesker af jøderne.

{11:35} overhovedet Lysias king's fætter hath indrømmet, er hermed vi også godt tilfreds.

{11:36} men rørende sådanne ting som han bedømt til at være

omhandlede kongen, efter at ye have rådgivet heraf, send en straks, at vi kan erklære som det er bekvemt for dig: for vi skal nu Antiokia.

{11:37} derfor sende nogle med hastighed, så vi kan ved, hvad er dit sind.

{11:38} farvel. Denne hundrede og otte og fyrretyvende år, den femtende dag i måneden Xanthicus.

{12:1} når disse pagter blev foretaget, Lysias gik til kongen, og jøderne var om deres opdræt.

{12:2} men af governours flere steder, Timotheus og Apollonius søn af Genneus, også Hieronymus og Demophon, og ved siden af dem Nicanor de guvernør i Cypern, ville ikke tillade dem at være stille og leve i fred.

{12:3} mændene i Joppe også gjorde sådan en ugudelige gerning:

de bad de jøder, der boede blandt dem til at gå med deres koner og børn ind i bådene, som de havde forberedt, som om de havde betydet dem ingen skade.

{12:4} som accepteret af det ifølge fælles

dekret af by, som ønsker at leve i fred, og mistanke om noget: men da de var gået frem i den dybe, druknede de ikke mindre end to hundrede af dem. {12:5} når Judas hørt om denne grusomhed gjort mod hans landsmænd, befalede han dem, der var med ham til gøre dem klar.

{12:6} og kaldende ved Gud den retfærdige dommer, han kom mod disse mordere af hans brødre, og brændt den haven om natten, og sat bådene i brand, og dem, der flygtede Did dræbte han.

{12:7} og da byen blev lukket, gik han baglæns, som om han ville vende tilbage for at udrydde alle dem af den byen af Joppe.

{12:8}, men da han hørte, at Jamnites var minded at gøre på samme måde for jøderne, der boede blandt dem, {12:9} han kom på Jamnites også om natten, og sæt brand på havn og Søværnet, så lyset af ilden sås på Jerusalem to hundrede og fyrre stadier ud.

{12:10} nu da de var gået derfra ni

stadier i deres rejse mod Timotheus, ikke færre end fem tusinde mænd til fods og fem hundrede ryttere af den Arabians sat på ham.

2 første Makkabæerbog side 688

{12:11} hvorefter der var et meget hårdt slag; Men Judas' side ved hjælp af Gud fik sejr; så den Nomades af Arabien, bliver overvundet, indtrængende Judas for fred, lover at give ham kvæg, såvel til glæde ham ellers.

{12:12} derefter Judas, tænker faktisk, at de ville være rentable i mange ting, givet dem fred: hvorefter de rystede hænderne, og så drog de til deres telte.

{12:13} han gik også til at lave en bro til en bestemt stærk by, som var indhegnet om med vægge, og beboet af mennesker af dykkere lande; og navnet på det var Caspis.

{12:14} men de, der var inden for det sætter sådanne tillid den styrken af vægge og levering af proviant, at de opførte sig uforskammet mod dem, der var med

Judas, gelænder og spottede og udgav sådanne ord som var ikke at blive talt.

{12:15} derfor Judas med sin virksomhed, opfordrer den store herre i verden, der uden rams eller motorer af krigen kastet ned Jericho i tid af Joshua, gav en voldsomme angreb mod væggene, {12:16} og tog byen med Guds vilje og gjorde usigelige slagtninger, således at en sø to stadier bred i nærheden af tilstødende apræstedømmets, bliver fyldt fuld, blev set kører med blod.

{12:17} derefter forlod de derfra syv hundrede og 50 stadier, og kom til Characa til jøderne, kaldes Tubieni.

{12:18} men med hensyn til Timotheus, de fandt ham ikke i den steder: for før han havde sendt nogen ting, han drog derfra, har forladt en meget stærk garnison i en bestemt hold.

{12:19} howbeit Dositheus og Sosipater, der var af Makkabæus kaptajner, gik frem, og dræbte dem, der

Timotheus havde forladt i fæstningen over ti tusind mænd. {12:20} og Makkabæus varerede hans hær af bands, og sætte dem over bandene, og gik mod Timotheus, der havde om ham et hundrede og tyve tusinde mænd af foden, og to tusinde og fem hundrede ryttere.

{12:21} nu da Timotheus havde kendskab til Judas' kommer, sendte han til kvinder og børn og den anden bagage til en fæstning kaldet Carnion: for byen var svært at belejre og urolig at komme til, ved grunden af den hvor alle steder.

{12:22} men når Judas sit første band kom i sigte, den fjender, at blive slået med frygt og terror gennem den opført af ham, som ser alt, flygtede amain, en kører ind i denne måde, en anden måde, så at de var ofte ondt af deres egne mænd, og såret med punkterne i deres eget sværd.

{12:23} Judas var også meget alvor i forfølgelsen af dem, dræbe dem, ugudelige stakler, hvoraf han dræbte omkring tredive tusinde mænd.

{12:24} desuden Timotheus, selv faldt i hænderne af Dositheus og Sosipater, hvem han indtrængende med meget håndværk til at lade ham gå med sit liv, fordi han havde mange af de

Jødernes forældre og brødre i nogle af dem, der, hvis de satte ham til døden, skal ikke betragtes.

{12:25} så når han havde forsikret dem med mange ord at han ville genskabe dem uden ondt, i henhold til den aftale, de lod ham gå til lagring af deres brødre.

{12:26} derefter Makkabæus marcherede frem til Carnion, og til templet Atargatis, og der han dræbte fem og tyve tusinde personer.

{12:27} og efter han havde sat til fly og ødelagt dem, Judas fjernet vært mod Ephron, en stærk by, hvori Lysias abode, og en stor skare af dykkere nationer, og de stærke unge mænd holdt væggene, og forsvaret dem bravt: hvori også var stor bestemmelse motorer og dart.

{12:28} men hvornår Judas og hans firma havde opfordret til Almægtige Gud, der med sin magt bryder styrken af

hans fjender, de vandt byen, og dræbte tyve og fem tusinde af dem, der var inden for,
{12:29} derfra de drog til Scythopolis, som Lieth seks hundrede stadier fra Jerusalem,
{12:30} men hvornår de jøder, der boede der havde vidnet at Scythopolitans behandlet kærligt med dem, og bad dem venligst i forbindelse med deres modgang;
{12:31} de gav dem tak, som ønsker at være venlige stadig dem: og så de kom til Jerusalem, den Festen uger nærmer.

{12:32} og efter festen, kaldet pinsen, de gik frem mod Gorgias guvernør af Idumea,
{12:33} der kom ud med tre tusind mænd af foden og fire hundrede ryttere.

{12:34} og det skete, i deres kæmpe sammen en nogle af jøderne var slået ihjel.

{12:35} på hvilket tidspunkt Dositheus, en af Bacenor's selskab, der var på hesteryg, og en stærk mand, blev stadig på Gorgias, og tager fat i hans frakke trak ham af kraft; og når han ville have taget der bandede mand i live,

en rytter af Thracia kommer ham huggede off hans skulder, således at Gorgias flygtede til Marisa.

{12:36} nu når de der var med Gorgias havde kæmpede længe, og var trætte, Judas opfordrede Herren, at han ville vise sig at være deres helper og leder af kampen.

{12:37} og med at han begyndte på sit eget sprog, og sunget salmer med høj røst, og farende overrumplende ved Gorgias' mænd, han satte dem flugt.

{12:38} så Judas samlede hans vært, og kom ind i byen af Odollam, og da den syvende dag kom, de rensede sig selv, som skik var, og holdt sabbatten den samme sted.

{12:39} og på den dagen efter, som var blevet, Judas og hans selskab kom til at tage op ligene af dem der blev slået ihjel, og at begrave dem med deres frænder i deres fædrenes grave.

Side 689 2 første Makkabæerbog

{12:40} nu under frakker af enhver, der blev slået ihjel

de fandt ting indviet til afguder af Jamnites,
der er forbudt jøderne ved lov. Derefter hver mand
så, at dette var årsagen, hvorfor de blev slået ihjel.

{12:41} alle mænd derfor prise Herren, retfærdige
Dommer, der havde åbnet de ting, der var hid,

{12:42} Betook sig til bøn, og Capua

ham, at den synd begået måske helt blive sat ud af
erindring. Udover, at noble Judas formanede folket
at holde sig fra synd, forsomuch, som de så før
deres øjne de ting, der skete for synder af dem
der blev slået ihjel.

{12:43} og da han havde gjort en indsamling i hele
selskabet til summen af to tusinde drachms af sølv,

Han sendte den til Jerusalem for at tilbyde en synd tilbyder, gør
deri

meget godt og helt ærligt, at han var opmærksom på den
opstandelse:

{12:44} for hvis han havde ikke håbet, at de, der blev slået ihjel
bør er steget igen, det havde været overflødig og forgæves at
Bed for døde.

{12:45} og også i, at han opfattede, var der stor fordel lagt op for dem, der døde gudelige, det var en hellig og god tanke. Hvorefter han lavede en forsoning den døde, at de kunne blive udfriet fra synden.

{13:1} i de hundrede fyrre og niende år det blev fortalt Judas, der Antiochus Eupator kom med en stor magt i Judæa,

{13:2} og med ham Lysias hans beskytter, og hersker over hans anliggender, som enten af dem en Grecian for fodfolk, et hundrede og ti tusind, og ryttere fem tusinde og tre hundrede og elefanter to og tyve og tre hundrede stridsvogne bevæbnet med kroge.

{13:3} Menelaos også sluttede sig med dem, og stor forstillelse tilskyndet Antiokus, ikke for den sikring af landet, men fordi han troede at have gjort guvernør.

{13:4} men the King of kings flyttede Antiokus sind mod det onde stakkel, og Lysias meddelte kongen at denne mand var årsag til alle fortræd, således at kongen befalet at bringe ham til Berea, og sætte ham

død, som måde, der er på dette sted.

{13:5} nu var der i at placere et tårn på 50 alen

høj, fuld af asken, og det havde en runde instrument, som på hver side hængt ned i asken.

{13:6} og hvo blev dømt for helligbrøde, eller

havde begået nogen anden alvorlig kriminalitet, der gjorde alle mænd

stak ham til døden.

{13:7} sådan en død skete den onde mand til at dø,

ikke at have så meget som nedgravning i jorden; og at de fleste med rette:

{13:8} for så vidt som han havde begået mange synder

om alteret, hvis ild og aske var hellige, modtog han

hans død i asken.

{13:9} nu kongen kom med en barbarisk og hovmodige

Husk at gøre langt værre til jøderne, end havde været gjort i hans

fars tid.

{13:10} hvilke ting når Judas opfattet, han

befalede mængden, at opfordre Herrens nat og

dag, at hvis nogensinde når som helst andre, han ville nu også hjælpe

dem er på det punkt at være sat fra deres lovgivning fra deres land, og fra det hellige tempel:

{13:11}, og at han ikke ville lide folk, der havde selv nu blevet men lidt frisk, være i underkastelse til de blasfemiske nationer.

{13:12} så når de havde alle gjort det sammen, og indtrængende den barmhjertige Herre med gråd og fastende, og

ligger fladt på jorden tre dage lange, Judas, der formanede dem, befalede, de bør være i en rede.

{13:13} og Judas, at være fra hinanden med ældste, bestemt, før kongens vært bør træde i Judæa, og få byen til at gå tilbage og prøve sagen i bekæmpelsen af den

hjælp af Herren.

{13:14} så når han havde begået alle til skaberen af verden, og opfordrede sine soldater til at kæmpe mandsmod, selv

til døden, for lovene, templet, byen, landet,

og commonwealth, han slog lejr ved Modin:

{13:15} og at have givet kodeordet til dem, der var omkring ham, sejr er af Gud; med de mest tapre og valg unge mænd han gik ind i kongens telt ved nat og dræbte i lejr omkring fire tusinde mænd, og øverste af elefanter, med alt, hvad der var med ham.

{13:16} og endelig de fyldt lejren med frygt og tumult, og salig med god succes.

{13:17} dette blev gjort i pause af dagen, fordi beskyttelse af Herren hjalp ham.

{13:18} nu, da kongen havde taget en smag af den mandighed af jøderne, han gik om at tage holder af politik,

{13:19} og marcherede mod Bethsura, som var en stærke hold af jøderne: men han blev sat til at fly, mislykkedes, og

mistede hans mænd:

{13:20} for Judas havde overbragt til dem, der var i det sådanne ting som var nødvendige.

{13:21} men Rhodocus, der var i jødernes vært,

afsløres hemmelighederne til fjender; Han var derfor opsøgte, og da de havde fået ham, de satte ham fængsel.

{13:22} kongen behandlet med dem i Bethsum den anden gang, gav hans hånd, tog deres 's, afgik, kæmpede med Judas, blev overvundet;

{13:23} Heard, Philip, der var tilovers anliggender i Antioch, var desperat bøjet, forvirret, intreated den Jøder, indsendt sig selv, og svor til alle lige vilkår, aftalt med dem, og tilbød offer, bæret over den templet, og venligt behandlet stedet,

{13:24} og accepterede godt af Makkabæus, gjorde ham vigtigste guvernør fra Ptolemais til Gerrhenians;

{13:25} kom til Ptolemais: menneskene, der var meget bedrøvet

2 første Makkabæerbog side 690

for pagter; for de stormede, fordi de ville gøre deres pagter ugyldige:

{13:26} Lysias gik til dommersædet, sagde som meget som kunne være i forsvaret af årsagen, overtalt,

pacificeret, gjorde dem godt ramt, returnerede til Antiokia.

Således gik det rørende kongens kommer og afgår.

{14:1} efter tre år var Judas oplyst, at

Demetrius søn af Seleukos, efter at have indtastet af i haven af Tripolis med en stor magt og navy,

{14:2} havde taget landet og dræbt Antiokus, og

Lysias hans protector.

{14:3} nu en Alcimus, som havde været ypperstepræsten, og havde besmittet sig forsættigt i tider med deres sammenblanding

med de vantro, at se, at på ingen måde han kunne redde sig selv, heller ikke har nogen større adgang til de hellige alter,

{14:4} kom til kongen Demetrius i de hundrede og en

og halvtredsindstyvende år, præsentere ham en krone af guld, og en

Palm, og også af de grene, der blev brugt højtideligt i templet: og så dag han holdt sin fred.

{14:5} men efter at have fået lejlighed til at fremme hans tåbelige enterprize, og drages i advokat af

Demetrius, og spurgte, hvordan jøderne stod berørt, og

Hvad har de tænkt, svarede han apræstedømmets:

{14:6} dem af jøderne at han kaldte Assideans, hvis kaptajn er Judas Makkabæus, nære krigen og er seditious, og vil ikke lade resten være i fred.

{14:7} derfor jeg bliver frataget mine forfædre' ære, jeg mener det høje præstedømme, er nu kommet hid:

{14:8} første, sandelig for uskrømtet pleje jeg har af ting vedrørende kongen; og for det andet, selv for at jeg vil gode af mine egne landsmænd: for alle vores nation er i ingen små elendighed gennem den unadvised behandling af dem

aforersaid.

{14:9} derfor, O konge, se, ved alle disse ting, være forsigtig for landet, og vores nation, som er presset på hver side, efter mildhed at du let gør for alle.

{14:10} så længe som Judas lever, det er ikke muligt at staten skal være stille.

{14:11} dette var næppe talt om ham, men andre af Kongens venner, sættes skadeligt mod Judas, gjorde mere røgelse Demetrius.

{14:12} og straks ringer Nicanor, der havde været

Master af elefanter, og gør ham til guvernør

Judæa, han sendte ham frem,

{14:13} kommanderende ham til at dræbe Judas og scatter

dem, der var med ham, og at gøre Alcimus ypperstepræsten

af det store tempel.

{14:14} derefter hedensk, der var flygtet ud af Judæa fra

Judas, kom til Nicanor af flokke, tænker skader og

ulykker ot jøderne til at være deres velfærd.

{14:15} nu da jøderne hørte af Nicanors kommende,

og at hedenske var imod dem, de kastede jorden

på deres hoveder, og lavet bøn til ham der havde

etableret sit folk for evigt, og der altid helpeth hans

Del med manifestation af hans tilstedeværelse.

{14:16} så på befaling af kaptajn de

fjernet straightways derfra, og kom nær til

dem i by Dessau.

{14:17} nu Simon, Judas' bror, havde sluttede sig kampen

med Nicanor, men var lidt forlegenhed gennem den

pludselige stilhed af hans fjender.

{14:18} alligevel Nicanor, høring af mandighed af dem, der blev med Judas, og at vi som de måtte kæmpe for deres land, turde prøve ikke sagen ved sværdet.

{14:19} derfor sendte han Posidonius, og Theodotes, og Mattathias, til at skabe fred.

{14:20} så når de havde taget lang advisement derpå, og kaptajnen havde gjort mængden bekendt hermed, og det viste sig, at de var alle et sind, de har givet sit samtykke til pagter,

{14:21} og udpeget en dag at mødes i fællesskab af selv: og da dagen kom, og afføring blev sat til en af dem,

{14:22} Ludas placeret bevæbnede mænd klar i praktisk Steder, lest nogle forræderi pludselig bør udøves af fjender: så de lavede et fredeligt konference.

{14:23} nu Nicanor abode i Jerusalem, og gjorde ingen ondt, men sendt væk de mennesker, der kom strømmer til ham.

{14:24} og han ville ikke villigt har Judas ud af hans

synet: for han elsker manden fra hans hjerte

{14:25} han bad ham også at tage en kone og avle

børn: så han gift, var rolig og tog del i dette liv.

{14:26} men Alcimus, opfatte den kærlighed, som var

betwixt dem, og i betragtning af pagterne, blev

gjort, kom til Demetrius, og fortalte ham at Nicanor var

ikke godt ramt mod staten. for som han havde ordineret

Judas, en forræder mod sin rige, at være kongens efterfølger.

{14:27} derefter den konge i et raseri, og provokeret med

beskyldninger af den mest onde mand, skrev til Nicanor,

tilkendegiver, at han var meget utilfreds med pagter,

og kommanderende ham, at han skal sende Makkabæus

Fangen i fart til Antiokia.

{14:28} når denne kom til Nicanor høring, han var

meget forvirret i sig selv, og tog det frygteligt at han

bør gøre ugyldige de artikler, der blev aftalt, at

mand i uden skyld.

{14:29} men fordi der ikke var nogen behandling mod den

kongen, han så sin tid til at udføre denne ting af politik.

{14:30} uanset, hvornår Makkabæus så der

Nicanor begyndte at være ubehøvet til ham, og at han bad ham mere groft end han plejer, opfatte det sådan Sour adfærd kom ikke for god, han samlet sig ikke en par af hans mænd, og trak sig fra Nicanor.

{14:31} men den anden, vel vidende, at han var især

Side 691 2 første Makkabæerbog

forhindret af Judas' politik, kom ind i stort og hellige templet, og befalede præster, der kunne tilbyde deres sædvanlige ofre, til at levere ham manden.

{14:32} og hvornår de svor, at de ikke kunne fortælle hvor manden var hvem han søgte,

{14:33} han strakte ud sin højre hånd mod den

templet, og gjort ed på denne måde: Hvis i ikke vil

levere mig Judas som en fange, og jeg vil lægge denne Guds tempel

selv med jorden, og jeg vil nedbryde alteret, og

oprejst en bemærkelsesværdig tempel til Bacchus.

{14:34} efter disse ord, drog han af sted. Derefter præster

løftede deres hænder mod himlen, og Capua ham der

var nogen sinde en forsvarer af deres nation, siger på denne måde;

{14:35} du, O Herre af alle ting, der har behov for
intet, spilder glæder, tempel af din beboelse
bør være blandt os:

{14:36} derfor nu, O hellige Lord af alle hellighed, holde
Europa-Parlamentet nogensinde uforvansket, som sidst blev
renset, og

Stop alle uretfærdige mund.

{14:37} nu var der anklaget for Nicanor én Razis,
en af ældsterne af Jerusalem, en elsker af hans landsmænd,
og en mand af meget gode betænkning, der for hans venlighed
var
kaldet en far af jøderne.

{14:38} for i tidligere tider, når de blandede ikke sig
sig med vantro, han var blevet anklaget for
Jødedom, og havde dristigt jeopard hans krop og liv med alle
vehemency til religionen, jøderne.

{14:39} så Nicanor, villig til at erklære hader at han
nøgne til jøderne, sendt over fem hundrede mænd i krig til
tage ham:

{14:40} for han troede ved at tage ham til at gøre jøderne
meget ondt.

{14:41} nu når mange ville have taget den tårn, og voldsomt brudt ind i den ydre dør, og bød at brand bør bringes til at brænde det, han bliver klar til at blive taget på hver side faldt på hans sværd;

{14:42} at vælge at dø mandsmod, end for at komme i hænderne på de ugudelige, at blive misbrugt ellers end beseemed hans ædle fødsel:

{14:43} men mangler hans streg gennem hast, den mangfoldighed også farende inden for dørene, løb han frimodigt op til

væggen, og kastede sig mandsmod blandt de tykkeste af dem.

{14:44} men de hurtigt at give tilbage, og et rum at være gjort, faldt han ned i midt i det ugyldige sted.

{14:45} alligevel, mens der var endnu ånde inden for ham, bliver betændt med vrede, han steg op; og selv om hans blodet sprang ud som tude af vand, og hans sår var alvorlig, men han løb gennem midt i skare; og stående på en stejl klippe,

{14:46} når som hans blod var nu helt borte, han

plukket ud hans tarme, og tage dem i begge sine hænder, han kastede dem på skare, og ringer på Herren af liv og ånd at gendanne ham dem igen, han dermed døde.

{15:1}, men Nicanor, høre at Judas og hans selskab var de stærke steder om Samaria, løst uden enhver fare at sætte dem på sabbatsdagen.

{15:2} alligevel de jøder, der blev tvunget til at gå med ham sagde, O ødelægge ikke så grusomt og barbarisk, men give ære til denne dag, som han, der ser alle ting, har hædret med hellighed først og fremmest andre dage.

{15:3} derefter den mest ungracious stakkel krævet, hvis der var en Mighty i himlen, der havde befalet at hviledagen skal holdes.

{15:4} og når de sagde, der er i himlen en levende Herre, og mægtige, der befalede den syvende dag skal holdt:

{15:5} så sagde den anden, og jeg er mægtig ved jorden, og jeg befaler at tage våben og gøre kongens Business. Alligevel fik han ikke for at have sin onde vilje gjort.

{15:6} så Nicanor i overstiger stolthed og hovmod

fast besluttet på at oprette en publick monument af hans sejr over

Judas og dem, der var med ham.

{15:7} men Makkabæus havde nogensinde sikker på tillid som den

Herren ville hjælpe ham:

{15:8} derfor formanede han sit folk ikke at frygte den

kommer af hedenske mod dem, men at huske den

hjælp som i tidligere tid havde modtaget fra himlen,

og nu kan forvente sejr og støtte, som skal komme

dem fra Almægtige.

{15:9} og så trøste dem ud af loven og den

profeter, og derhos at sætte dem i betragtning af slagene,

de vandt tid siden han gjorde dem mere munter.

{15:10} og når han havde vakt deres sind, han gav

dem deres afgift, shewing dem therewithall løgn

af hedenske, og tilsidesættelse af eder.

{15:11} således han bevæbnet hver eneste af dem, ikke så meget

med forsvaret af skjolde og spyd, som med komfortable og

gode ord: og ved siden af at, han fortalte dem en drøm værdig

at blive troet, som hvis det havde været så faktisk, som gjorde ikke en

lidt glæde dem.

{15:12}, og dette var hans vision: at Onias, der havde været ypperstepræst, en dydig og en god mand, ærværdige i samtale, blid i stand, godt talt også, og udøves fra et barn i alle punkter af dyd, holde op hans hænder bad for hele kroppen af jøderne.

{15:13} dette gøres, i lige måde der syntes en mand med grå hår, og overstiger herlige, der var af en vidunderlig og fremragende Majestæt.

{15:14} derefter Onias svarede, sagde: Dette er en elsker af brødre, der beder meget for folket, og de hellige by, nemlig Jeremias Guds profet.

{15:15} whereupon Jeremias holding frem sin højre hånd gav til Judas et sværd af guld, og ved at det talte således, {15:16} tage denne hellige sværd, en gave fra Gud, med den som du skal sår modstandere.

{15:17} således godt blive trøstet af ord

2 første Makkabæerbog side 692

Judas, der var meget god, og at røre dem op til tapperhed, og at tilskynde hjerter af de unge mænd, de bestemte ikke at pitche lejr, men modigt at indstille på dem, og mandsmod til at prøve sagen ved konflikt, fordi de byen og helligdommen og templet var i fare.

{15:18} for den omhu, som de tog for deres hustruer, og deres børn, deres brødre, og folk, var i hvert fald konto med dem: men den største og vigtigste frygt var den hellige tempel.

{15:19} også de, der var i byen fandt ikke mindst pleje, at være plaget af konflikten i udlandet.

{15:20} og nu, da som alle kiggede Hvad bør den Trial, og fjender var allerede kommet nær, og hæren blev sat i array og dyrene bekvemt placeret, og den ryttere i vinger,

{15:21} Makkabæus ser kommer af mange, og dykkere forberedelserne af panser og bidskhed af bæster, rakte sine hænder mod himlen, og opfordrede Herren som worketh vidundere, vel vidende, at sejr kommer ikke af våben, men selv da det synes godt at

ham, han giver mig det sådan som det er værd:

{15:22} derfor i hans bøn, han sagde, at efter denne måde;

O Herre, du sender din engel i tid af Ezekias

konge af Judæa, og ihjel i vært for Sennacherib et

hundrede firsindstyve og fem tusinde:

{15:23} derfor nu også O Lord of heaven, sende en

gode engel foran os til en frygt og angst for dem;

{15:24} og gennem måske af thine armen lad dem være

ramt af terror, der kommer mod dit hellige folk til

spotte. Og han endte således.

{15:25} derefter Nicanor og de, der var med ham fulgte

frem med trompeter og sange.

{15:26} men Judas og hans selskab opstod den

fjender med aktivering og bøn.

{15:27} så kæmper med deres hænder og bede

Gud med deres hjerter, de dræbte ikke mindre end tredive og

fem tusinde mænd: for gennem udseendet af Gud de

blev stærkt hyldet.

{15:28} nu når kampen var færdig, tilbage igen

med glæde vidste de, at Nicanor lå død i hans seletøj.

{15:29} derefter de lavede en stor råbe og en støj,
Rose Almægtige i deres eget sprog.

{15:30} og Judas, der nogensinde var den ledende forsvarer af borgere både i krop og sind, og der fortsatte hans elske mod sine landsmænd hele sit liv, befalede at Strike off Nicanors hoved, og hans hånd med sin skulder, og bringe dem til Jerusalem.

{15:31} så når han var der, og kaldte dem af hans nation sammen, og indstille præsterne foran alteret, han sendte

for dem, der var af tårnet,

{15:32} og robede dem modbydelige Nicanor hoved, og den hånd af at blasphemere, som med stolt praler han havde strakt ud mod den hellige tempel af Almægtige.

{15:33} og hvornår han havde skåret ud af tungen, ugudelige Nicanor, han befalede at de skulle give det ved stykker til høns og hænge op belønningen af hans vanvid før templet.

{15:34} så hver mand rost mod himlen den herlige Herre, siger, velsignet være han, at hath holdt sin egen

Placer ubesmittet.

{15:35} han hængte også Nicanors hoved på tårnet, en tydelig og åbenbar tegn til alle ved hjælp af Herren.

{15:36} og de ordineret alle med en fælles dekret i ingen sag at lade dagen passere uden højtidelighed, men til fejre den tredivte dag i den tolvte måned, som i den Syriske tungen kaldes Adar, dagen før Mardocheus' dag.

{15:37} således gik det med Nicanor: og fra tid frem havde Hebræerne byen i deres magt. Og vil her Jeg laver en ende.

{15:38} og hvis jeg har gjort det godt, og som er passende i historie, det er det, som jeg ønskede: men hvis slenderly og gemene midler,

Det er det, som jeg kunne nå til.

{15:39} for som det er sårende at drikke vin eller vand alene; og som vin blandet med vand er behagelig, og fryder sig smagen: alligevel tale fint indrammet fryder ører dem, der læser historien. Og her skal være en ende

APOKRYFE SKRIFTER

2ND FØRSTE MAKKABÆERBOG AF KING JAMES BIBEL 1611

www.Scriptural-Truth.com